

omasugusega ümber, kutsub enda juurde õhtusöögile ja ballile, laseb kasakate poolt valvata j. n. e. Toni aju töötab nagu keskmise hotellipidaja pojalt kunagi, sellep. ei hakka ta nii suure austuse põhjusi lähemalt uurima, vaid ujub ses suursuguses miljööss nagu kala vees. Stanislavski tsirkuses tutvuneb ta ka ratsutajanna Mabel Gibsoniga, kes osutub viinlannaks Liserl Burgstalleriks. Too preili on endise Austria majori tütar ja vaesuse pärast tsirkusse läinud. Kaks viinlast armuvad teineteisesse müidugi põhjalikult (noor koomik ja subrett — mis nad muud teha võiksidki?), ja kui teises vaatuses Fedora laulatatakse Mister X-iga, kasutavad nad juhust ja lasevad ka endid paari panna. Nüüd on see noorpaar Viinis „Ertshertsog Karlis“ ja Toni seisukord on kõike muud, kui hiilgav; ta ei julge valjule mammale oma abiellumisest hingatagi, liiategi, kus noorik on tsirkusest. Lõpuks ei kannata aga Mabel kahemõttelist seisukorda enam välja. Ta sunnib Toni mammale kõik avaldama ja siis — oh õnne! — selgub ootamatult, et Mabel on pr. Schlumbergeri noorepõlve armastatu tütar, kelle kui minija vastu tal midagi ei ole.

Varsti peale selle õnneliku lahenduse ilmuvad „Ertshertsog Karlis“ vürstinna Fedja ja suurvürst Sergei. Suurvürsti väljavaated on pisut paranenud — Fedora on peaaegu nõus temaga abielluma. Kuid viimasel hetkel ajab seesama Mister X kõik jälle nurja. Ka tema on Viinis, esineb tsirkuses nüüd juba oma õige nime all ja armastab ikka veel Fedorati; samuti, nagu Fedora teda. Juhus viib nad „Ertshertsog Karlis“ kokku, suurvürstile antakse jooksupass ja publik võib jälle ühele noorpaarile õnne soovida.